

Láska z Khon Kaen

(režie Apichatpong Weerasethakul, 2015)

Film, který uzdravuje

Premiéra 17. 12. 2015

Vydejte se na cestu do světa snů a fantazie s tvůrcem filmu *Strýček Búnmi*, držitelem Zlaté palmy z Cannes, thajským režisérem Apichatpongem Weerasethakulem. Originální thajský tvůrce i ve svém nejnovějším opusu pokračuje ve svém stylu magického asijského realismu.

Synopse:

Vojáci trpící tajemnou spavou nemocí jsou přemístěni do provizorní nemocnice v bývalé škole. Na tomto místě plném vzpomínek zažije mnoho překvapení Jenjira, žena v domácnosti a dobrovolnice, která dohlíží na Itta, pohledného vojáka, k němuž nechodí na návštěvu žádní příbuzní.

Spřátelí se s Keng, mladou ženou, která funguje jako médium a své psychické síly využívá ke zprostředkování komunikace mezi muži v kómatu

a jejich nejbližšími. Lékaři zkoušejí různé způsoby, včetně terapie barevným světlem, aby mužům ulevili od jejich nočních můr. Jenjira objeví Ittův tajemný zápisník plný zvláštních zápisků a náčrtků. Možná existuje nějaké spojení mezi záhadným syndromem, kterým muži trpí, a mytickým starodávným místem, na kterém nemocnice stojí. Magie, uzdravování, milostná romance a sny jsou součástí Jenjiriny nenásilné cesty za hlubším poznáním sebe sama i světa, který ji obklopuje.

„V novinách se před třemi lety objevila zpráva o nemocnici na severu země, ve které propukla záhadná nemoc, kvůli které musela nemocnice dát 40 vojáků do karantény. Spojil jsem si obraz těch vojáků s mou nemocnicí a školou v Khon Kaen. Za ty tři roky se politická situace v Thajsku dostala do slepé uličky (což trvá dodnes). Fascinoval mě spánek a zaznamenával jsem si své sny. Pro mě je to způsob, jak uniknout té strašné situaci v ulicích,“ říká Apichatpong Weerasethakul ke vzniku filmu a dodává: *„Film je hledáním starých duchů, které jsem znal jako dítě. Moji rodiče byli lékaři a bydleli jsme v domě pro zaměstnance nemocnice. Můj svět se skládal z oddělení, na kterém pracovala moje matka, našeho dřevěného domku, školy a kina.“*

Orig název: Rak Ti Khon Kaen (angl. titul Cemetery Of Splendour) / **Scénář a režie:** Apichatpong Weerasethakul

/ **Hrají:** Pongpas Widner, Banlop Lomnoi, Jarinpattra Rueangram, Petcharat Chaiburi, Tawatchai Buawat,

Sujitraporn Wongsriekaw / **Kamera:** Diego Garcia / **Země:** Thajsko, Velká Británie, Francie, Německo, Malajsie

/ **Rok výroby:** 2015 / **Stopáž:** 122 min / **Projekční formát:** DCP, BD, DVD / **Jazyk:** V originálním znění s českými titulky

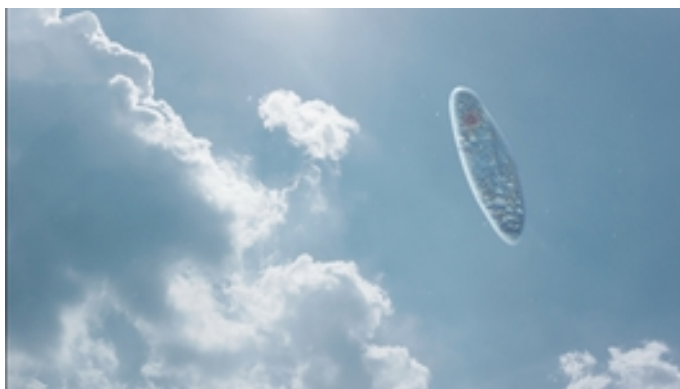
Premiéra: 17. prosince 2015

Apichatpong Weerasethakul (scénárista a režisér)

Je považován za jednoho z nejoriginálnějších tvůrců současné kinematografie. Za jeho šest předchozích celovečerních filmů, krátké filmy a instalace se mu dostalo širokého mezinárodního uznání a mnoha ocenění, včetně Zlaté palmy z Cannes v roce 2010 za snímek *Strýček Búnmi*. Jeho film *Tropická nemoc* vyhrál Cenu poroty v Cannes v roce 2004 a film *Slastně tvá* získal cenu Un Certain Regard v Cannes v roce 2002. Jeho film *Světlo století* (2006) byl v roce 2010 v několika anketách označen za jeden z nejlepších filmů uplynulé dekády. Jeho celovečerní debut *Tajemný předmět o polednách* (2000) byl nedávno restaurován díky World Cinema Foundation Martina Scorseseho.

Apichatpong se narodil v Bangkoku, ale vyrostl v Khon Kaen na severovýchodě Thajska. Filmy a videa začal točit v roce 1994 a svůj celovečerní debut dokončil v roce 2000. Od roku 1998 také pořádá výstavy a instalace v různých zemích světa a je uznávaným mezinárodním vizuálním umělcem. Za své umělecké dílo získal například cenu Sharjah Biennial (2013) a prestižní uměleckou cenu jihokorejské nadace Yanghyun (2014). Jeho filmy, které jsou často lyrické a fascinujícím způsobem tajemné, mají nelineární vyprávění, do kterého vstupuje paměť, a které nenápadným způsobem evokují osobní politické a společenské otázky. Apichatpong pracuje nezávisle na komerčním thajském filmovém průmyslu a ve své společnosti Kick the Machine Films, kterou založil v roce 1999 a ve které produkoval všechny své filmy, se věnuje propagaci experimentálního a nezávislého filmu.

Mezi jeho instalace se řadí například multi-screen projekt *Primitive* (2009), který byl zakoupen pro významné muzejní sbírky (například pro londýnskou galerii Tate Modern a nadaci Louise Vuittona v Paříži), významná instalace pro projekt Documenta ve městě Kassel v roce 2012 a nejnověji také filmové instalace *Dilbar* (2013) a *Fireworks (Archive)* (2014), které byly představeny na individuálních výstavách v předních galeriích v Oslu, Londýně, Mexiku a Kjótu.

ROZHOVOR S REŽISÉREM:

Láska z Khon Kaen se odehrává ve městě, ve kterém jste se narodil. Napsal jste, že tento film je „osobním portrétem míst, která jsou k vám přisátá jako paraziti“. Proč jsou tato místa pro vás tak osobní?

Film je hledáním starých duchů, které jsem znal jako dítě. Moji rodiče byli lékaři a bydleli jsme v domě pro zaměstnance nemocnice. Můj svět se skládal z oddělení, na kterém pracovala moje matka, našeho dřevěného

domku, školy a kina. Ten film je průnikem všech těchto míst. Ve svém rodném městě nežiju už skoro 20 let. Hrozně se to tam změnilo. Ale když jsem tam přijel, spatřil jsem jen svoje staré vzpomínky promítnuté do nových domů. Jedno z mých nejoblíbenějších míst, jezero Khon Kaen, naštěstí zůstává stále stejné.

Zmínil jste se o tom, že jste vyrůstal v nemocničním prostředí. Jak to ovlivnilo vaše filmy, ve kterých hraje důležitou roli nemocniční vybavení, a vaši fascinaci nemocemi?

Pro mě bylo poslouchání tlukotu srdce přes stetoskop a používání lupy se světlem magické. Občas jsem se mohl podívat i do mikroskopu. Taky rád vzpomínám na to, když jsme se koukali na 16 milimetrové filmy na americké základně v Khon Kaen. Američané měli v té době na severovýchodě své základny k boji proti komunismu. Velmi dobře si vzpomínám na černobílého *King Konga* a další filmy. Filmy a lékařské nástroje pro mě byly v dětství těmi nejlepšími vynálezy.

Jak vás napadl ten příběh se spícími muži? Co vás poprvé přivedlo na myšlenku záhadné spavé nemoci?

Byla to skutečná událost?

V novinách se před třemi lety objevila zpráva o nemocnici na severu země, ve které propukla záhadná nemoc, kvůli které musela nemocnice dát 40 vojáků do karantény. Spočil jsem si obraz těch vojáků s mou nemocnicí a školou v Khon Kaen. Za ty tři roky se

politická situace v Thajsku dostala do slepé uličky (což trvá dodnes). Fascinoval mě spánek a zaznamenával jsem si své sny. Pro mě je to způsob, jak uniknout té strašné situaci v ulicích.

Zakládá se terapie barevným světlem na nějaké skutečně existující léčbě? Působí to, jako kdyby měla svůj původ ve vašem zájmu o sci-fi.

V jednu dobu jsem četl hodně článků o zkoumání mozku. Na Massachusettském technologickém institutu jeden profesor dokázal přimět mozkové buňky, aby si znovu vybavily určité vzpomínky, a to za pomoci světla. Tvrdil, že jeho zjištění svým způsobem popírají karteziánskou představu, že mysl a tělo jsou oddělené entity. Tato hypotéza byla v souladu s mým přesvědčením, že meditace není nic jiného než biologický proces. Do spánku a do paměti se vám vždycky může někdo nabourat. Kdybych byl doktor, snažil bych se vyléčit spavou nemoc za pomoci světla na buněčné úrovni. Světla v mém filmu tak trochu odrážejí tenhle můj nápad. Nejsou tu jen pro vojáky, ale i pro diváky.

Jenjira objeví Ittův zápisník, který je plný podivných obrázků a plánek. Ve filmu jsou reálná místa, ale stejně tak tam jsou „přítomna“ i jiná místa, mytický prostor paláce a hřbitova.

Když jsme byli malí, tak nám vyprávěli o úžasném místě, kde je voda plná ryb a země je pokryta rýžovými poli. Symboly bohatství byly vždycky idylické a o násilí se mlčelo. Leží na nás břemeno smyšlené historie. To má vliv na

celé generace, to jak na sebe pohlížíme. Naše chápání vlastní identity se mění s tím, jak se objevují nové informace a studie. Myslím, že můj film si pohrává s tímto vratkým pocitem přináležitosti.

Můžete říct něco k Jenjire a její cestě filmem? Ve svých filmech ji pravidelně obsazujete, ale v tomto filmu má ještě významnější roli než v těch předchozích...

Začali jsme spolu pracovat ve filmu *Slastně tvá* (2002). Potom se často stavovala u nás v kanceláři. Mám ji moc rád jako člověka, mám rád její dcery a její vyprávění. Má hlavu, jakou bych si sám přál mít, hlavu, která si všechno pamatuje. Myslím, že by si například byla schopná vybavit, co jsme měli k obědu každý jednotlivý den natáčení před deseti lety. Takže jsme spolupracovali na mnoha různých projektech, včetně její knihy. Díky ní jsem se začal víc zajímat o historii regionu Isán. Tento film se postupně přeměnil v můj sen, její sen a taky trochu sen mé matky, alespoň jak si ho já představuju.

Tento film má určitým způsobem blíž k lineárnímu vyprávění než vaše ostatní filmy.

Stejně jako u dalších mých filmů byl vývoj *Lásky z Khon Kaen* organický. Zkoumal jsem své sny a došel k závěru, že jsou docela narativní, víc než moje filmy. Podle mne jsou sny stejně důležité jako to, co prožijeme v bdělém stavu. Když se na *Lásku z Khon Kaen* podívám zpětně, tak ji můžeme vykládat jako sen o bdění, nebo jako realitu, která se podobá snu.

Popsal jste svůj film jako „přemítání o Thajsku, zemi v horečce“.

Od roku 1932, kdy se systém vlády změnil z absolutistické monarchie na konstituční monarchii, probíhá v zemi jeden převrat za druhým. Prožíváme cykly snů a cykly převratů. Propaganda se za ta léta změnila. Lidé jsou zavíráni do vězení. Film je pro mě místo, kde můžu komunikovat. Nechci promlouvat pomocí obrazů zbraní a krve. Děním se o své myšlenky pomocí humoru a s poznáním, že strach a smutek jsou skutečnými silami, ze kterých vznikl tento film.

HERCI:

Jenjira Pongpas Widner (Jenjira)

Jenjira se s Apichatpongem poprvé seznámila na castingu, který pořádal ve své kanceláři na film *Slastně tvá*. Po několika setkáních jí Apichatpong svěřil hlavní roli. Jenjira také hrála vedlejší role v dalších filmech, televizních reklamách a pořadech. Po nehodě na motocyklu v roce 2003 si vážně poranila nohu a následně přerušila svou hereckou kariéru. Apichatpong ji ale přesto nadále obsazuje do svých filmů. V současnosti žije ve svém rodném městě Nhong Khai se svým americkým partnerem Frankem Widnerem. Plánuje zde žít po zbytek svého života a vydělávat si na živobytí ručními pracemi. Ještě v roce 2015 plánuje podstoupit operaci zraněné nohy.

Jarinpattra Rueangram (Keng)

Jarinpattra má červený diplom ze studií obchodní administrativy a předtím, než začala spolupracovat na tomto filmu, pracovala ve firmě vyvážející cement a ropu. Nyní pracuje na letišti Suvarnabhumi jako ambasádorka značky u společnosti Pan Thai Air.

Informace a foto: <http://artcam.cz/laska-z-khon-kaen/>

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=uikwBQ2ukCk>

TISKOVÝ SERVIS:

Hedvika Petrželková,

Film Distribution ARTCAM,

tel. +420 776 167 567,

email: hedvika.petrzelkova@artcam.cz,

www.artcam.cz